

Til lovforslag nr. L 67. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 17. december 1979

Betænkning

over

Forslag til lov om grundskyld til staten af landbrugsejendomme

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Centralforeningen af »Tolvmandsforeninger« og større Landbrugere i Danmark,
 Danske fabrikanter af intern landbrugsmechanisering,
 Danske Husmandsforeninger,
 De danske Mejeriers Fællesorganisation,
 De samvirkende danske Landboforeninger,
 Foreningen af danske landbrugsmaskinfabrikanter,
 Horsens Landbrugsforening,
 Landbrugets Fællesorganisation af 1966,
 Landbrugsrådet og
 Ulbæk, S., Bredsten.

Der er af ministeren for skatter og afgifter og to mindretal stillet nogle ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for mindretallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler:

Mindretallet havde foretrukket en højere grundskyldpromille, hvor merprovenuet anvendtes til støtte til hårdt trængte landmænd.

Da denne mulighed ikke mere foreligger, kan mindretallet tiltræde lovforslaget med samtlige af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler:

Der er i befolkningen en voksende forståelse for, at landets økonomiske situation kræver dybtgående indgreb, som igen sætter gang i produktion, eksport og beskæftigelse. Regeringens »helhedsløsning«, hvori dette lovforslag indgår, løser slet ikke denne opgave. I regeringens lovforslag indgår en række foranstaltninger, som enten er helt utilstrækkelige, eller som trækker i den gale retning.

Målsætningen for den økonomiske politik må være at sikre en klar og vedholdende nedgang i underskuddet på betalingsbalancen i hvert af de nærmest kommende år. Denne målsætning kunne ikke opfyldes med regeringens oprindelige »helhedsløsning«, hvilket klart fremgik af budgetministeriets redegørelse for »helhedsløsningen«s virkninger.

Efter ændringen af regeringens oplæg må det konstateres, at de økonomiske virkninger vil blive helt utilfredsstillende.

Det foreliggende lovforslag om en særbeskatning af et enkelt erhverv, der i forvejen står i betydelige økonomiske vanskeligheder, har en række klart skadelige virkninger og er uden nogen logisk sammenhæng med en økonomisk kriselovgivning. En række deputationer har over for udvalget bekræftet landbrugets alvorlige økonomiske situation og

har ligeledes oplyst, at det må stærkt befrægtes, at forslaget gennemførelse vil få en stærk negativ virkning for investeringerne i landbruget og dermed for beskæftigelsen i en række byerhverv.

De ministerielle svar under udvalgsarbejdet har ligeledes bekræftet den klart negative tendens i den enkelte landmands indtjening såvel pr. time som på årsbasis.

Denne lovgivning kan derfor meget vel blive det fejlgreb, som sætter fart i en helt uoverskuelig udvikling med produktionstilbagegang i betydeligt omfang til følge.

Den negative erhvervspolitiske holdning fra regeringens side, som kommer til udtryk i dette lovforslag, er samfundsøkonomisk skadelig og derfor i klar modstrid med den politik, der er brug for.

Derfor indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse*.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler:

Løsningen på Danmarks nuværende problemer består i at begrænse det offentlige forbrug. Altså i at nedsætte beskatningen. Derimod frister skatteforhøjelser til at opretholde et for højt offentlig forbrug og gør følgende den danske syge endnu værre. At skærpe den danske produktions skattevilkår og derigennem tappe virksomhederne for flere likvider, er det samme som at forværre valutaunderskud og arbejdsløshed.

Forfølgelse af landbruget med en særskat er urimelig med den igangværende udvikling i og uden for EF. For landbruget som for andre valutaskabende erhverv gælder, at pengene ligger mere samfundsnyttigt hos virksomheden end i den statskasse, som minister Lise Østergaard med konsorter disponerer over.

Den foreslåede jordbeskatningsmetode vil ramme aldeles vilkårligt. Den har nemlig i øvrigt intet at gøre med den såkaldte devalueringsevinst, idet denne fordeler sig helt anderledes ud over de enkelte brug end grundværdierne.

For landbruget er ejendomsskatter en klar driftsudgift, og at fjerne fradragsretten for driftsomkostninger betyder uønskede forvridninger af driftsøkonomisk sund tilrettelæggelse og planlægning.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) tilslutter sig ministerens ændringsforslag, men vil i øvrigt redegøre for sin stilling til lovforslaget som helhed i salen.

Et *femte mindretal* (centrum-demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan dog støtte de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *sjette mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Mindretallet anser det ud fra en principiel betragtning for vigtigt, at grundskylden lignes på al jord, og at loven ikke gøres tidsbegrænset.

Mindretallet tillægger det afgørende betydning, at der gennem en løbende jordbeskatning bliver lagt en prisdæmpende virkning på jordværdistigningerne. Mindretallet mener ikke, at indkomstbeskatningen kan bære mere selv i den nuværende situation, og mener tillige, at den bærer for meget. Mindretallet ser gerne en højere jordbeskatning for at løse dette problem.

Med den foreslåede udvidelse af den af lovforslaget omfattede grundskyld til at omfatte al jord opnås et merprovenu for statskassen, som mindretallet ønsker anvendt til finansiering af det samtidig af mindretallet stillede forslag om fortsat at opretholde den nuværende ekstraordinære forhøjelse af personfradraget (og ikke som af regeringen foreslået kun for pensionister) – og at hæve dette fra 500 kr. til 1.000 kr.

Mindretallet ønsker i øvrigt kapitalvindingsskatten afviklet i takt med, at der ved etablering af en løbende jordværdibeskatning skabes statsfinansiel og fordelingsmæssigt retfærdig baggrund herfor. Herved vil generationsskiftet blive stærkt lettet og samfundet og den enkeltens økonomi bedret gennem den opnåede større mobilitet og deraf skabte bedre ressourceudnyttelse.

Kapitalvindingsskatten virker prisforøgende til skade for fremtidige generationer, mens grundskyld virker prisdæmpende til gavn for aktive erhvervsudøvere – ja, til gavn for alle.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Flygaard (DR)):

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1. Af alle ejendomme, der ikke er fritaget for vurdering, svares grundskyld til staten af den for ejendommen ansatte grundværdi efter fradrag for forbedringer.

Stk. 2. Grundskylden til staten udskrives med 11 promille af grundværdien efter fradrag for forbedringer.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flerstal* (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Thomas Have (S), Egon Jensen (S), Poul Mortensen (S), Tastesen (S), Rahbæk Møller (SF), Aase Olesen (RV) og Bollmann (CD)):

2) Paragraffen affattes således:

»§ 1. Af ejendomme, der må anses for benyttet til landbrug, jfr. § 33, stk. 1, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, svares i 1980 grundskyld til staten. Grundskylden beregnes med 7 promille af den grundværdi med fradrag for forbedringer, jfr. samme lovs afsnit C og D, som er ansat for ejendommen ved 16. almindelige vurdering eller en senere omvurdering. § 26, stk. 1 og 2, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme finder tilsvarende anvendelse.«

Af et *mindretal* (Erlendsson (FP) og Glistrup (FP)):

3) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Grundskylden kan ikke overstige 10 pct. af ejerens skattepligtige indkomst for indkomståret 1979.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flerstal* (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Thomas Have (S), Egon Jensen (S), Poul Mortensen (S), Tastesen (S), Rahbæk Møller (SF), Aase Olesen (RV), Bollmann (CD) og Flygaard (DR)):

Til § 2

4) I 1. pkt., ændres »er konstateret« til: »har fundet sted«.

5) I paragraffen indsættes som 3. pkt. følgende:

»Vurderingsrådets afgørelse kan påklages efter de i afsnit G i vurderingsloven og kapitel 4 i skattestyrelsesloven fastsatte regler.«

Tilsvarende ændring foretages i § 5 efter 2. pkt.

Til § 6

6) *Stk. 3* affattes således:

»*Stk. 3.* Skatter og renter, der ikke er betalt rettidigt, tillægges udpantningsret. Udlæg foretages af de af kommunerne ansatte pantefogeder, og inddrivelsen sker i øvrigt efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget går ud på indførelse af en 11 promille generel statsgrundskyld uden tidsbegrænsning.

Vedtages ændringsforslaget ved 2. behandling, vil de fornødne konsekvensændringer blive stillet mellem 2. og 3. behandling.

Til nr. 2

Det foreslås, at grundskylden beregnes med 7 promille i stedet for de 11 promille, som er anført i lovforslaget. Denne ændring vil medføre, at provenuet bliver ca. 250 mill. kr. I øvrigt foreslås en redaktionel ændring, som tjener til at tydeliggøre, hvilken grundværdiansættelse der skal danne grundlag for beregningen af den statslige grundskyld.

Til nr. 3

1980-ekstrabyrden er socialt helt urimelig, hvis ejeren ikke har nogen indtægt at betale den af. Ved administrationen af den foreslåede regel skal selvangivelsen lægges til grund, indtil den måtte være blevet forkastet af en skattemyndighed. Ejer vedkommende kun ejendommen en del af 1980, reduceres 1979-indkomsten forholdsmæssigt svarende til ejerperiodens længde.

Til nr. 4

Ved ændringsforslaget fastslås det, at ændring af benyttelsen af en ejendom får virkning for grundskyldberegningen fra udgangen af det kvartal, hvori ændringen er sket, uanset om ændringen først konstateres på et senere tidspunkt.

Til nr. 5

Efter ændringsforslagene kan både vurde-

ringsrådets afgørelser vedrørende ændring i benyttelsen efter § 2 og vurderingsrådets fordelinger efter § 5 påklages til skyldråd og landsskatteret efter de sædvanlige regler for påklage af vurderingen.

Til nr. 6

Ændringen er af redaktionel karakter.

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Thomas Have (S) Egon Jensen (S)

Poul Mortensen (S) Tastesen (S) fmd. Aase Olesen (RV) Brixtofte (V)

Ellemann-Jensen (V) Hagen Hagensen (KF) nfmd. Gammelgaard (KF) Bollmann (CD)

Rahbæk Møller (SF) Flygaard (DR) Glistrup (FP) Erlendsson (FP)

Partierne VS og KrF var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.